

Bedevisan

Nertecknad av Jenny Lövström

Gammal visa

1. På det su - ras - te be - de - styc - ket ut i vårt land där har
2. Med för - hopp - ning - ar sto - ra kom jag fram till en gård, där stod
3. Ut på fäl - tet med be - tor gick se'n bon - den och jag och där
4. Det gick sak - ta men sä - kert då när kloc - kan var fem, var det

nu un - der - teck - nad haft ett knog. Al - drig förr i ett fält jag satt min
gods - ä - gar'n själv och sa «Go - da, här på gå - ren där har vi blott sta -
sat - te han gre - pen i min hand och se'n vi - sa han mig hur man en
mörkt så jag in - te kun - de se. Jag tog gre - pen på a - xeln och se'n

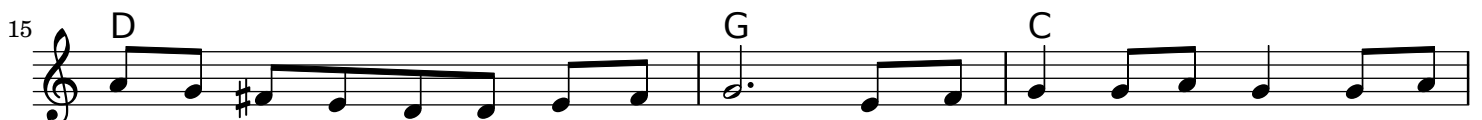
fot och min hand. Ja, det får min - sann ock - så va - ra nog. He - la
bo - ar i år, så här får du det sä - kert rik - tigt bra.» Jag fick
be - ta skall ta och se'n sa han «Nu tror jag att du kan!» Och jag
van - dra jag hem för att bums i ma - dras - sen mig be - ge. Ja, se'n

da'n fick man spring - a där och ryc - ka och dra, för att se'n bör - ja nac - ka be - de -
bo i ett ut - hus där som gran - nen var gris, kort och gott nå - got av ett pa - ra -
bör - ja - de grä - va och jag bör - ja - de slå, jag kom upp till ett an - tal ut - av
gick det en tid och se'n till slut kom den da'n, när som jag min av - lö - ning skul - le

bla'. Ing - en vi - la, ing - en ro, det var ba - ra till att gno. Ja, hur
dis. Jag fick läg - ga mig på halm och jag vak - na - de i kvalm för - sta
två. Ef - ter be - ta num - mer tre gan - ska sul - ten jag då blev, och då
ha. Gan - ska sno - pen blev jag då när för kä - ket man dra'tt så var jag

surt det var kan ing - en män' - ska tro. Till en ar - bets - för - med - ling jag
mor - go - nen då tog jag upp en psalm. Se'n stod bon - den i dör - ren och
bör - ja jag att ä - ta med be - sked! Först så sat - te jag i mig en
skyl - dig bon - den fem och sex - ti - två. Och jag ploc - ka - de fram tåg - bil -

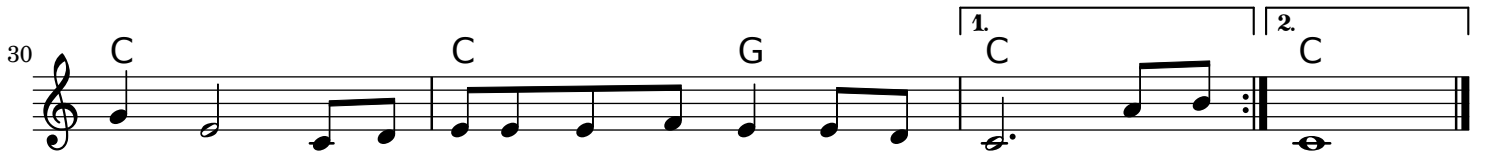
gång - a där de an - teck - na - de mi - na namn. Och de vi - sa sig alls in - te
mys - te ty han trod - de det skul - le gå bra. Och för - hopp - ning - ar - na som jag
hö - na, och en tred - je - del ut - av en gås. Se'n en sju åt - ta ägg som var
jet - ten, det var väl att jag lös - te re - tur. Och se'n läm - na jag den skån - ska

vrång-a, tvärt-om tog de mig näst-an i famn. Jag fick ar - be - te bums och jag
 hys - te, väx - te upp när som bon-den han sa: «I ditt jobb kan du lig - ga och
 grö - na samt en biff med pan-toff-lor och sås! Ja, jag åt för en tre fy - ra
 slät-ten och var be - ta som låg där på lur. Men min rygg får jag jämnt gå och

tac-ka, och de sa när jag res - te från sta'n: «Får du ba - ra en grep och en
 sit - ta, vad gör det att du in - te är van. Är du fli - tig och ej hål-ler
 vec-kor ty de ha - de sagt åt mig i sta'n: Om du ba - ra får mat så det
 krö-ka, det är så när man in - te är van. Om ni vill kan ni själ - va för-

hac - ka, tar du fy-ra tunn-land be - dor om da'n!» Får du da'n!»
 mid - dag tar du fy-ra tunn-land be - dor om da'n!» Är du da'n!»
 räk - ker, tar du fy-ra tunn-land be - dor om dan! Om du dan!
 sö - ka att ta fy-ra tunn-land be - dor om dan! Om ni dan!